

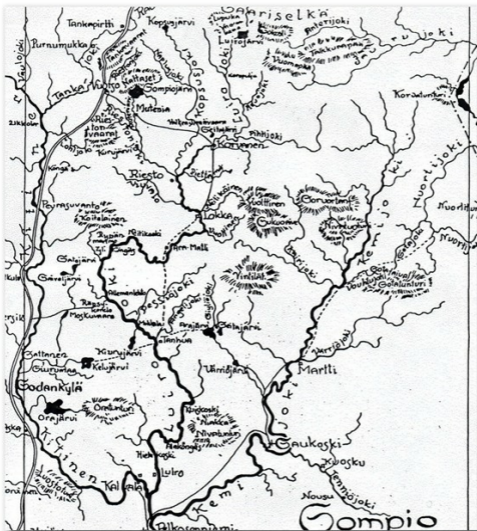

Koillis-Lapin Sähkö Oy Pelkosenniemen - Savukosken piiri esittäytyy tarinoin ja valokuvin 1950-2011

PELKOSENNIEMEN - SAVUKOSKEN PIIRI ESITTÄYTY

Pelkosenniemen - Savukosken piiri on tunturien, metsien ja aapojen maa. Se on ikivanha Sompion Lappi. Piirin pinta-ala on 8248 neliökilometriä eli lähes Uudenmaan läänin kokoinen.

Vanhasta Sompiossa valosteltiin piisi- ja pärevalkealla, myöhemmin paloöljytuikulla. Ensimmäiset aggregaatit jauhoivat sähköä valaistukseen 1920-luvun lopulla: Pelkosenniemellä Pelkosenniemen Sähköosuuskunta kirkonkylän keskustaun syksyyn 1944 saakka. Aggregaatti sijaitsi kirkkotien varressa nykyisen Kalliskodan talon pohjakerroksessa. Aggregaattia käytti Evert Kerkelä, hän oli sepän poika Kemijärveltä. Evakosta paluun jälkeen oli Pelkosenniemen apteekilla ja Aapo Karppisella yhteinen aggregaatti. Savukoskella Savukosken Sahaosuuskunnalla omaan tarpeeseen.

Savukoskella oli lisäksi kiinteistökohtaiset aggregaatit Kemijärven Osuuskaupalla 1936-1944 ja Oskari Salmisella 1937-1944.

Varsinaisen sähkönjakelun alueelle aloitti Koillis-Lapin Sähkö Oy. Jo vuonna 1950 valmistui linjaosuus Kemijärvi - Pelkosenniemi ja vuoden 1952 rakennusohjelmassa oli Savukosken kirkonkylän, Kuoskun ja Nousun Jakeluverkoston rakentaminen. Siitä saakka on uudissähköistystä riittänyt. Nyt on päänäkyvissä.

Tämän sähköistämisen aloittivat innokkaat nuoret miehet ja työ on kestänyt yhden miespolven ajan. Tämä työ on suoritettu valittamatta ja riitelemättä.

Pelkosenniemen - Savukosken piirin sähkönjakelun varmistamisessa on ollut kolme ratkaisevaa vaihetta. Alkuun - n. 15 vuoden ajan - oli käytössä yksi pitkä 20 kV jakelujohto aina Kemijärveltä Savukosken Nousun kylään saakka monine kylähaaroineen. Senhän muistamme, että vian sattuessa katkot olivat pitkiä.

Ensimmäinen ratkaiseva vaihe tuli vuonna 1972, jolloin valmistuvat 45 kV johto ja sähköasema Vuostimoon. Näin vikaa voitiin etsiä jo lyhyemmältä matkalta. Toinen ratkaiseva vaihe sijoittuu vuoteen 1979, jolloin saatiin valmiiksi 45 kV johto ja sähköasema Savukoskelle. Silloin tuntui jo hyvältä: taas vian paikallistaminen helpottui ja sähkönjakelu varmistui. Kolmas vaihe saatiin päätökseen tämän vuoden elokuussa sähköaseman valmistuttua Pelkosenniemelle, nyt jo melkein lopulliseen muotoonsa.

Tämän hetkinen johtotilanne piirissä on seuraava: 45 kV johtoa n. 60 km, 20 kV johtoa n. 400 km ja 0,4 kV johtoa 200 km. Yhteensä johtoja on n. 660 km eli yhtä pitkästi kuin matkaa kertyy Kemijärveltä Joensuuhun.

Tämän hetkisenä vaikeutena on 150 km pitkä johtorimpu Savukoskelta Ruuvaajan ja Lokan suuntiin. Tämän vaikeuden poistamiseksi yhtiön johto on aloittanut tarmokkaan selvittelyn.

Edessäpäin näkyvistä vaikeuksista lienee suurin n. 5 vuoden päästä tuleva 45 kV syöttöjohdon siirtokyvyn loppuminen. Silloin tarvittaisiin 110 kV johto Pelkosenniemelle ja kohta perään Savukoskelle. Toivotaan, että Kitisen rakentaminen edistyy suunnitelmien mukaisesti luontovouhottajista riippumatta.

Palaan vielä piirin verkoston tämänhetkiseen kuntoon. 1950-luvulla rakennetut 20 kV ja 0,4 kV johdot on peruskorjattu, johtimet on vaihdettu, 0,4 kV johdon tyvikyllästetyt pylväät on vaihdettu milteipä kokonaan ja 20 kV johdon tyvikyllästetyistä pylväistä noin 1/3 osa.

Peruskorjauksessa on alkamassa toinen vaihe. Nyt uusitaan loput 2/3 osaa tyvikyllästetyistä 20 kV johdon pylväistä täyskyllästetyiksi pylväiksi. 0,4 kV johtojen korjauksissa edetään muuntopiirien uusjakoja tekemällä tietokonetulostusta seuraten.

Työntekijöiden tarvitsema asennuskalusto ajoneuvoineen on hyvässä kunnossa. Toimistotiloina on ollut viitisen vuotta käytössä Pelkosenniemen kunnalta vuokrattu rivitalo-osake ja varastot sijaitsevat uuden sähköaseman lähellä Lehtikankaalla. Aikaisemmin toimisto sijaitsi Osuuspankilta vuokratuissa tiloissa ja varastona toimi Kilpimaan navetta. Ja aivan alkuaikoina toimistotyöt tehtiin kotona. Kiireimmin kaivataan nyt sosiaalisia tiloja ja lämmintä työtilaa Savukosken työpisteeseen. Pelkosenniemen tukikohdan suunnittelu ja toteuttaminen olisi mielestäni myös aloitettava välittömästi.

Vakinaisia asentajia on piirissä tällä hetkellä viisi. Tämä vakinainen asentajakaarti on tullut sähkölaitoksen palvelukseen Sompion kivieliöistä, vain Aimo Korkkolla ja Matti Huotarilla on sähköasentajan koulutus. Työnsä nämä karaistuneet miehet tehneet nurkumatta ja kiitosta odottamatta.

Itse olen tullut Koillis-Lapin Sähkön palvelukseen lokakuussa 1953 asentajaoppilaaksi Vuostimojärven koulurakennukselle. Kävin välillä - vuosina 1957-1958 kansanopiston ja sotaväen, joiden jälkeen olen ollut yhtäjaksoisesti yhtiön palveluksessa. Vuonna 1966 suoritin sähköyliasentajan tutkinnon ja heti perään sai nimityksen Pelkosenniemen - Savukosken piiriesimieheksi.

Pelkosenniemellä 23.9.1983

Matti Hulkko

Pääkonttorin lisäyksiä edelliseen.

Pelkosenniemen uusi sähköasema otettiin käyttöön 26. päivänä elokuuta 1983.

Pelkosenniemen kunnanhallitus tutustui uuteen sähköasemaan syyskuun 15. päivänä. pitämänsä kokouksen yhteydessä. Kunnanhallitus totesi tyytyväisenä kehitystä tapahtuneen alueensa sähkön jakelun varmistamisessa.

"Valoa" on Pelkosenniemellä muutenkin näkyvissä: väkiluku on kasvanut ensimmäisen kerran sitten suurten väestönkatovuosien. Kasvua oli tämän vuoden alussa kirjattavissa 13 henkilöä. Lieköhän tuo Hulkon Matti pistänyt myös sormensa peliin ja toteuttanut uhkailemiaan "sopivien iltojen" sähkökatkoja?

Kotiseudulleen uskollinenhan Matti on viimeiseen saakka. Kun 70-luvulla Pelkosenniemeltäkin suurin joukoin muutettiin Ruotsiin ja suurempiin taajamiin, piti Matti tunnuslauseenaan: "Minä ainakin lähdän viimeisenä ja aukaisen erottimet lähtiessäni."

ENSIMMÄINEN 20 KV JOHDON VAIHTO EI SUJUNUT VASTUKSITTA KOILLIS-LAPISSA

Oli kevätkesän yö vuonna 1956. Johdonvaihto aloitettiin välillä Kaakkurivaara - Pelkosenniemi.

Sähkö oli katkaistu Tapionniemen koppimuuntajan yläkerrassa olevasta johtoerotimesta ja KLS:n silloinen asentajakaarti: Pauli Lahtela, Veikko Lahtela, Voitto Jaakkonen, Veikko Jaakkonen, Eino Pöyliö, Olavi Manninen, Pauli Kempainen, Veli Huhtaniemi, Pentti Niskala, Sauli Iivari, Erkki Iivari, Jouni Olikainen, ja Matti Hulkko oli kokoontunut Kaakurivaaran pellolle aloittamaan ensimmäistä johdonvaihtoa raudasta alumiiniin.

Teknikko Vertomaa antoi käskyjä niin asentajat kiipeilivät pylväisiin irrottamaan rautajohtimia johtopyörille.

Kelauskoneena pellolla tökötti kolme Kemijoen Uittoyhdistykseltä lainattua kelua. Silloin alkoivat ensimmäiset epäilyt johdonvaihdon onnistumisesta hiipiä takaraivoon, varsinkin miehiltä, jotka olivat uitossa kelua käsitelleet.

No, johdot oli irrotettu ja ensimmäinen johdin kätöstyetty kelun rummulle. Miehet alkoivat vääntää kampea. Johto liikkui, mutta kovin hitaasti tuli johtoa rummulle. Välillä johto pysähtyi kokonaan, kun liitokset tarttuivat pieniin, ahtaisiin johtopyöriin.

Tartuntakohtia juostiin hakemaan ja irrottamaan, teknikko Vertomaa muiden mukana. Vertomaalla oli lipposkengät jaloissa ja hänen hyppelyään mättäältä mättäälle seurasi Voitto Jaakkonen pylvästä ja huusi: "Lähteekin sitä tuommoisilla lypsykengillä näille maailman aavoille." Tuo Jaakkosen kommentti on vielä näihin päiviin saakka elänyt yhtiön henkilökunnan sanastossa.

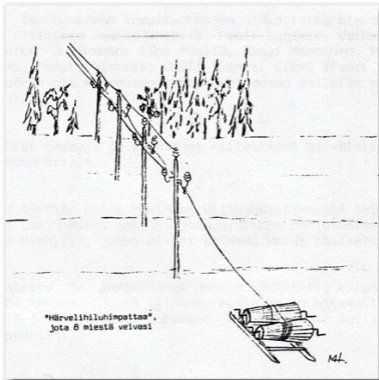
Pian kaikki huomasimme, ettei tällä vauhdilla saada aamuun mennessä yhtään johdinta vaihdettua. Kelaus lopetettiin ja johtimet sidottiin takaisin eristimiin ja sähkö kytkettiin jälleen päälle.

Asentajat kiipeilivät Austin -merkkisen kuoma-auton lavalle. jota Valter Mannermaa ohjasi. Näin köröteltiin Kemijärvelle ja ensimmäinen johdonvaihtotyö oli päättynyt.

Jo Kemijärvelle palatessa Veikko Lahtela muisteli, miten hän oli puhelinjohtoja sodan jälkeen kelannut, niin Veikko Lahtela sai tehtäväkseen suunnitella ja tehdä vastaavanlaisen kelauslaitteen.

Uusi kelauslaite valmistui kovalla kiireellä parissa päivässä ja oli oheisen kuvan näköinen: kaksi laudoista valmistettua lieriönmuotoista tynnyriä, Joissa oli molemmissa päissä kammet. Lieriöt oli asennettu jalaksille peräkkäin: ensimmäinen antoi vetoa ja johto kelautui toiselle rummulle, josta se tarvittaessa poistettiin. Jokaista kampea pyöritti kasi miestä eli yhteensä kahdeksan miestä.

Tälle kelauslaitteelle antoi jompikumpi Jaakkosen veljeksistä nimen "Härvelihiluhimpattaa". Tämäkin nimi elää yhtiön sanastossa sitkeästi.

Tällä "härvelihiluhimpattaa" -kelulla johdot vaihdettiin, joskin ahtaisiin johtopyöriin kyllästyneinä uusi Swan-johto vedettiin Kiemunkivaarasta eteenpäin miesvoimin maata pitkin. Voitto Jaakkosella oli tähän miesvoimin tehtävään vetosuunnitelmaan kommentti: Johan on sonnin suunnitelma". Päivämiehet kelasivat vanhan rautajohdon maasta päiväsaikaan.

Tuohon aikaan vieraspaikkakuntalaiset pitivät kortteeria Kemijärvellä Pauli Lahtelan uudessa kodissa. Tuolta ajalta Pauli muistelee, kuinka kerrankin oltaessa lähdössä yöksi johdonvaihtoon livarin Sauli katseli taivaalle ja tuumasi; "Taitaa tulla koorpullayö." Tämä tarkoitti sateista yötä.

Tuo silloin vaihdettu Swan- johto tyydytti Pelkosenniemen suunnan tarpeen

n. 10 vuotta, jonka jälkeen sama Swan siirsi sähköä n. 15 vuotta Vuostimosta Pyhätunturiin ja on tänäänkin käytössä Hautajärven seudulla.

Monessa on Swan- johdin ollut mukana, mutta ensimmäisen vaihdon jälkeen seuraavat vaihdot ovat tapahtuneet aivan erilaisilla kelauslaitteilla, vähemmällä miesvahvuudella ja nopeammin.

Matti Hulkko

HÄTÄAPUTYÖTÄ

Kairala - Sodankylä välinen maantie rakennettiin 1950 luvun alkupuolella. Talvella rakentaminen tehtiin hätäaputyönä. Työntekijät kerättiin lähikuntien työttömyyskortistoista. Työmaa lienee viimeisiä maantierakentamisia, jossa ojat kaivettiin lapiolla.

Kokkosnivan lossiliikenne toimi viimeisen kesän 1956. Sillan rakentaminen Kitiseen aloitettiin saman vuoden tammikuussa. Vastaavana mestarina toimi rakennusmestari Puurunen.

Työntekijät oli majoitettu maantietekijöiltä tyhjiksi jääneisiin parakkeihin viiden kilometrin etäisyydelle Aapajärvelle. Sieltä kuljetuksen siltatyömaalle hoiti Raskin Martti kuorma-autolla. Kylmää oli kyyti, vaikka lavalla oli tuulensuojana koppi. Ruokailu tapahtui parakeilla.

Suomessa oli yleislakko, se ei koskenut hätäaputyömaita. Lakossa olin minäkin. Hiihtelin viikon ajan Soutajan mökki tukikohtana.

Kotiuduttuani, sähkölaitokselta soitti teknikko Sandberg. Hän ehdotti töihin lähtöä Kokkosnivan siltatyömaalle ja sanoi, että: - Hätäaputyömaat eivät ole lakonalaisia.

Uskoin häntä ja lupasin lähteä sen kummemmin selvittämättä koskeeko hätäaputyömaa minua. Olin jo kyllästynyt lakkoiluun ja töihin halutti.

Kemijärveltä lähetettiin asennustarvikkeet työmaalle. Aluksi sähköistin majoitus- ja ruokalaparakit. Olin itsekin majoittunut parakkiin. Tuolta ajalta muistan kun radiosta kuuntelimme: Kekkonen, Kekkonen, Kekkonen, 151 kertaa.

Parakeilla illat olivat pitkiä, kortinpeluu oli tavanomaista. Minäkin osaamaton pelaaja oli yhden kerran pelissä mukana. Olin jo kahdenviikon tilin häviöllä, kun tuuri muuttui. Sain täydenkäden ja rahani takaisin. Siihen päättyi minun sökönpeluu rahasta iäksi. Sekin kantapään kautta oipittuna.

Parakeilta siirryin sähköistämään siltatyömaan tukikohtaa. Tukikohtana toimi lossivahdin asuinrakennus ja TVH - tukikohta. Ennestään näissä rakennuksissa ei ollut sähköjä. Eräänä pakkasiltana päätin käydä katsomassa miten kaivinkone kaivoi monttuja silta-arkuille. Jäätä oli jäädytetty kaivinkonetta kantavaksi. Teräsmies-merkkistä konetta ohjasi minulle tuttu mies PaaVo Pyykönen. Koneella oli tauko ja kauha lepäsi jäällä koneen käydessä. Etsin pimeällä ohjaamon ovea enkä huomannut sen olevan avannon yläpuolella.

Humpsista, astuin avantoon, kävin sukkelossa, sain avannon reunasta otteen ja itseni ylös virrasta.

Ei tiennyt PaaVo, eikä kukaan muukaan, kun lähdin tukikohtaan. Juoksin suoraan tuttujen kokkityttöjen asunnolle ja kerroin tapahtumasta. Tyttöjen toisen huoneen kakluuni oli lämpiämässä. Sain huoneen käyttöön. Aamuun mennessä vaatteet kuivuivat ja työt jatkui taivastelematta.

Aikanaan yleislakko päättyi. Lakko koetteli vasta valittua presidenttiä. Sain asennukset valmiiksi. Palasin Kemijärven tukikohtaan. Siellä minulle selvisi, että hätäaputyömaa oli lakonalainen sähköasentajille. Sain taas opetuksen kantapään kautta. Pian töppäys unohtui, eikä asennuskaverit minua syrjineet. Antoivat anteeksi kahdeksantoistavuotiaalle asentajalle. Seuraava työmaa odotti valaisijaa.

Matti Hulkko

"Minä annan lehmän sille, joka tähän taloon saa veden juoksemaan", sanoi Haapaharjun kovia kokenut topakka Senja emäntä vuonna 1961. Olin tuolloin sukuloimassa Haapaharjussa, siskoni oli talossa miniänä. Kyllä Senjan syvältä rinnasta tulleet sanat koskettivat ja ajatteluttivat, varsinkin kun tiesin, että yli 20 vuotta ruoka- ja pyykkivesi oli noudettu Pyhäjoesta. Milloin kelkalla, milloin hevosella ja milloin ämmänlänget harteilla, kahta sankoa riiputtaen. Pihassa oli kaksi kaivoa, mutta vesi niissä niin kovaa, että kelpasi vain elukoille.

Senjan kanssa sovittiin, että teen laskelman riittääkö lehmän hinta vesi- ja viemärijohtojen hankintaan. Talon poika oli edellisenä talvena kaivanut uuden kaivon noin 60 metrin etäisyydelle alarinteeseen. Kaivoon oli pulpannut hyvää vettä.

Sähkömiehenä tiesin, että ainoa este veden saannille oli erittäin heikko sähkö. Haapaharju oli kaukana muuntajasta, hoikkasen johdon perässä. Teräksen kauppa Kemijärvellä myi vesijohtotarvikkeita. Sieltä löytyi valovirralla toimiva Simo- merkinen vesipumppu ja esitteessä mainostettiin sen toimivan alijännitteelläkin.

Tein päätöksen yrittää lähteekö pumppu pyörimään Haapaharjun kaivolla. Keräsin vesi- ja viemäritarvikkeet Morriksen kyytiin ja sähkötarvikkeet sähkölaitoksen varastolta.

Seuraavana lauantaina aloitin asennukset. Tein pumpulle petin kaivoon ja sieltä tuuman Napo-putken liki maanpintaa pirtin nurkassa ylhäällä olevaan 200 litran avotynnyriin. Putki tyhjeni automaattisesti, kun tynnyri oli täysi, näin putki ei jäänyt talvellaan. Pitkän päivätyön jälkeen oli jännittävä hetki edessä, lähteekö pumppu pyörimään. Juoksin kaivolle, Eino isäntä jäi kytkimelle ja Senja sananvällittäjäksi puoliväliin. Huusin käskyn: "Sähkön voi kytkeä!". Ei kuulunut kuin haavan lehtien havinaa, kun seurasin jännässä lähteekö pyörimään. Ei lähtenyt, vain murina kuului. Huusin Senjalle: "Sähkö poikki, ei pyöri!". Senja huusi samat sanat Einolle, kankaan raikuessa ja kaiun vastatessa. Kyllä siinä minullakin veret kuohahti pettymyksestä. Kävin pumpun kimppuun, herkistin pumpun pesää löysäämällä vähän ruuveja. Uusi yritys ja luoja kiitos, pumppu lähti pyörimään. Kyllä kangas raikui iloisista huudoista, kun vesi alkoi lorista tynnyriin.

Minulla oli hyvä mieli, kun katsoin kuinka Senjalla leuka väpätti hänen laskiessa raanasta vettä kahvipannuun. Viemärielle Eino oli kaivanut kivisilmän muutaman metrin päähän rinteeseen. Tiskipöytäan aukko kaatoaltaalle, siitä kahden tuuman Napo kivisilmään.

Näin tuli Haapaharjun talouteen suuri helpotus, kun vesi tuli ja meni. Lehmästäkään ei Senjan tarvinnut luopua, kun Eino löysäsi kukkaron nyöriä ja maksoi laskun.

Monina seuraavina talvina Vuostimon Sahayhtiön miehiä kortteerasi talossa. Senja ja Eino huolehtivat muonituksesta ja vedestä ei ollut puutetta.

Matti Hulkko

VUOSISADANTULVA

Kevättalvella 1966 koettiin Pelkosenniemiellä vuosisadan kovimpia pakkasia. Jo edellisenä syksynä oli Mairisaaren ja Lietesaaren välille muodostunut suppojäätä syyspato, jota oli yritetty murtaa, siinä onnistumatta. Talvella joki jäätyn paikoin pohjaa myöten.

Pakkanen koetteli kiinteistöjen vesijohtoja, niitä sähkölaitoksen miehet sulattelivat kahden kuukauden aikana.

Samana kevään olin Helsingissä Ammattienedistämislaitoksella opiskelemaan sähköliiasentajan tutkintoon. Jäätymisongelmista ei minulle ilmoitettu, vaikka olin hoitanut sivutoimena Vesiosuuskunnan isännöitsijän tehtäviä. Esko Alatalo toimi sijaisena ja hoiti sulatukset. Hyvä niin, kyllä minulla oli opiskelussa liian kanssa punnertamista.

Toukokuun alussa olin kotona tutkinnon suorittaneena. Asentajan- ja isännöitsijän tehtävät jatkuivat. Saman kuukauden kahdeksantentoista päivänä Kemijoessa kirkonkylän alapuolella teräsajat patoutuivat Mairisaarta vasten, aikaisempia vuosia tiukemmin. Aamuyöstä vesi nousi uhkaamaan rakennuksia ja maantiellä kulkua.

Yöllä kolmen aikaa nimismies Kosonen soitti minulle ja kysyi, voisinko tulla häntä noutamaan veneellä, kun Ojalanojan kohdalla on maantie veden vallassa. Nimismiehen tehtäviin kuului hätätapausten johtaminen. Hän päätti hätätilasta ja pyysi Sodankylän varuskunnasta sotilaita, räjähteitä ja helikopterin lennostosta apuun. Iltapäivällä kirkonkylä oli veden vallassa, vesi kasteli, siirsi ja vei rakennuksia mennessään.

Aake Ahvenainen oli ajan tasalla ja valokuvasi harvinaista luonnon tapahtumaa monelle rullalle, tunti, tunnilta kahden vuorokauden aikana. Minun huoleni oli sähkön- ja veden jakelu. Vedenottamo oli terveystalon rantatormällä, kolme metriä maanpinnan alapuolella. Lähdin vedenottamoa pelastamaan, sain metsänhoitaja Korhosen kaveriksi. Vesi oli jo kynnyksellä sisälle valumassa, kun astuin sisälle ja vedin perässäni oven kiinni. Aloin tilkata trasselilla oven pieliä, sitä mukaa kun vesi nousi. Asensin mukaan ottamani oman vesipumpun, pumppaamaan vuotovedet ulos tuuletushormin aukosta.

Vesi nousi ja nousi puoliväliin ovea. Korhonen odotti veneessä ulkopuolella. Hän oli jo huolissaan ja vaati kovalla upseerin komentoäänellä tulemaan veneeseen ja tottelemaan.

Viimeisenä pelastusyrityksenä raahasin tosi raskaat pumppujen sähkömoottorit huuhtelusäiliöiden päälle katonrajaan. Lopuksi irroin sähkömittarin ja ripustin katonrajaan. Korhosella oli hätä miten pääsen veden takaa ulos, kun vesi syöksyy sisälle.

Asetin jalat sähkökeskuksen päälle ja avasin oven. Veden syöksyessä näytti siltä, että koko vedenottamo tuhoutuu, kun huuhtelusäiliöt keinuivat veden voimasta. Pääsin puolikuivana

veneeseen, vesi jatkoi nousuaan ei auttaneet pelastusyritykset, kaikki kastui.

Pelastustoimet jatkuivat, helikopterilla oli pelastuslentoja. Olavi Kantolan talo oli jäänyt veden saartamaksi, sieltä kopteri nouti Tasalan mummon ja pelastajat Jouko Lindfors ja Esko Alatalo uittivat lehmät maalle. Sinne jäi karja kuusentyvelle.

Seuraavana aamuna helikopterilla kuljetettiin räjähteitä padolle. Ensimmäinen neljänsadan kilon panos ei saanut jäitä liikkeelle. Toiseen latinkiin sotilaat panostivat kahdeksansataa kiloa räjähdettä. Se tehoi ja jäät lähtivät liikkeelle, aiheuttaen ennennäkemättömän myllerryksen. Räjähdyksen paineaalto rikkoi lähitalojen ikkunoita, muistini mukaan kahden kilometrin etäisyydellä olleesta virastotalostakin särkyi ruutu.

Sähkölaitoksen asentajat erottivat jäiden rikkomat johdot verkosta sitä mukaa, kun pato eteni. Veden laskettua, Kemijärveltä saapui sähkömiehiä korjaamaan johtoja, kuivaamaan sähkömoottoreita ja sähkökeskuksia. Teuvo Lampa ja Lennart Eskelinen avasivat vedenottamon sähkömoottorit ja kuivasivat ne nestekaasu tohottimella. Tähtikolmiokytkimiä ja sähkökeskusta piti kuivata sama tavalla. Veden jakelu alkoi jo samana päivänä.

Sähkön jakelu oli poikki monesta taloudesta monta päivää. Arvospuolen joenylytyspylväät vei tulva ja uuden rakentaminen kesti viikkoja. Virastotalon kellarikerroksessa sijaitsevat Telen arvokkaat keskuslaitteet. Puhelinasentaja Ilmari Lahtela pelasti keskuksen kumiveneellä seilaten. Ilmaria muistettiin uroteosta seuraavana Itsenäisyyspäivänä, Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan ensimmäisen luokan mitalilla kultaristein.

Kunta nimesi vahinkoja arviomaan toimikunnan. Olin mukana sähkövahinkoja arvioimassa.

Toimikunta arvio kirkonkylän, Kairalan ja Luiron vahinkoja kärsineet kiinteistöt.

Tämä tarina on pintaraapaisu tapahtumista ja kärsimyksistä mitä perheet saivat kokea. Tulva pilasi monen perheen kesän, lattiat täyttyneen oli uusittava ja seiniä kuivattava.

Onko Kitisen rakentaminen estänyt tulvan uusiintumisen kirkonkylässä, nähdään tulevaisuudessa ?

Matti Hulkko

MARTINKYLÄN VALOJUHLA

Kaksi vuosikymmentä sitten, tarkemmin vuonna 1967, vietettiin jakelualueellamme Savukosken Martinkylässä valojuhlaa. Julkinen sana huomio tapahtuman, mm. lehtikuvassa oli Martinkylän muuntaja ja alla teksti "Muuntaja hallitsee koko kyläkuvaa". Ennen kuin valojuhliin päästiin, oli tehtävä työtä, jotta juhlat olisivat nimensä veroiset

Eräänä aamuna lähdimme Savukoskelta työhön Martin suuntaan. Tulimme Tanhuan risteuksen ohi. Työpaikkamme oli tunnetun karhunkaatajan Kaaleb Kilpelän kohdalla. Meillä oli täällä taukotupa, niin kuin nykyään sanotaan, silloin sen nimi taisi olla työmaakoppi. Syystalvesta on usein aamulla pimeää, niinpä työnnyimme koppiin. Pitkään emme ehtineet siellä olla, kun arvostettu työnjohtajamme Kivilahti tuli ja komensi: "Pois sieltä kämpästä työaikana." Arvatenkin valojuhlat painoivat päälle. Kivilahti näytti liitteellä taskulampulla valoa pylväskuoppaa kaivaessamme.

Johdonveto 20 kV johdolle tapahtui traktorilla ja pylvästys ajanhengen mukaan käsin. Muuntoasema valmistui päivässä, siinä olikin tehtävää. Kyseessä oli alakeskus kaapeleinen päivineen.

Nykyisen mittapuun mukaan olivat esim. 0,4 kV johdot pitkiä. Näitä muuntopiirejä on kulutuksen lisääntyessä jouduttu jakamaan useaan otteeseen. Matalanpuolen johdot olivat avojohtoja, talojohtoina käytettiin AMKA-johtoa.

Valojuhla pidettiin Martinkylän koululla. Sähköyhtiön johtokunta piti kokouksensa ennen juhlaa. koko kylänväki osallistui juhlaan, olihan kyseessä merkittävä tapahtuma näillä kairoilla. Piiriesimies Matti Hulkko ja sisäasennusteknikko Esko Björkman autoivat kohteliaasti takit kylän naisväen yltä.

Juhlassa puhuivat mm. Mauno Piipari, nykyinen Savukosken valtuuston puheenjohtaja ja jo eläkkeellä oleva toimitusjohtajamme Rafael Nyqvist. Erityisesti on mieleeni jäänyt silloisen rakennuspäällikön Aarne Veromaan käyttämä "1lmaisu" me Kenttämiehet", joka tuntui ainakin allekirjoittaneesta tunnustukselta hyvin suoritusta työstä.

Virallinen ohjelma päättyi aikanaan. Yläperän asentajilta oli mennä täysinäiset kaljakorit Kemijärvelle. Ratkaisu löytyi koulun maitopääläristä, joka lainattiin tähän tarkoitukseen. Jatko paikaksi löytyi koulun pannuhuone, jonne vietiin pitkiä penkkejä. Yhteislaulu oli ohjelmanumerona. Ylityvätköhän desibelirajat vai olivatko äänet epäviireessä. Joka tapauksessa huomasimme pian olevamme paljaan tähtitaivaan alla – talonmiehen toimesta. Mutta pääläri oli vielä mukana.

Aloimme suunnitella matkaa Savukoskelle, jossa meillä "vieraillevilla taiteilijoilla" olisi ainakin yhtiön asunovaunu. Matkasimme aluksi Martin lossille. Silloinen lossi oli maksullinen eli lossikuljettaja sai palkkansa kuljetettavilta henkilöiltä. Aika kului lossissa melko hyvin. Viimein pääsimme Martinkylässä silloisen Pöyliön kaupan luo.

Nyt alkoi tulla jo pieniä vaikeuksia. Käytössä oli pakettiauto, jossa oli kuljettajan oven lisäksi kolme muuta ovea ja takaosassa penkit matkustajia varten. kun yhden oven sai kiinni, niin toinen ovi aukesi. Tätä kesti jonkin aikaa. Eikä ajamaan voinut lähteä ennen kuin kaikki ovet olivat kiinni ja kuljetettavat sisällä.

Viimein pääsimme liikkeelle. Keli oli liukkaanpuoleinen. Muutama kilometri ennen Savukoskea alkoi kuulua vaatimuksia, että auto pitäisi pysäyttää ennen kirkonkylää. Mutta kuljettajamme oli ottanut opikseen eikä pysäyttänyt ennen määränpäätt. Mukana oli vielä pääläri. Monen miehen voimin sitä aamulla metsästettiin.

Työt jatkuivat seuraavana aamuna Martinkylässä. Päivä oli lauantai, joka oli siihen aikaan viiden tunnin työpäivä. Oli vielä taloja, jotka eivät olleet sähkön piirissä – mutta sehän onkin jo toinen juttu.

HALLINNON HISTORIAA

JUOTAKSEN VOIMALAITOKSEN RAKENTAMISEEN VALISTAUTUMINEN.

Keski-Lapin Voima Oy:n tulevien osakkaiden edustajien ensimmäinen yhteinen kokous pidettiin 22.12.1955 Kemijärvellä. Kokouksen osanottajat vasemmalta: Eino Vanhala, Sauli Pääkkö, Tauno Rinttilä, Kauko Liisanantti, Albin Virkkula, Rafael Nyqvist, Kaarlo E. Liimatainen, Mauno Jankkila, Matti Kallio-Koski, Arvi Leskelä, Eero Karala, Matias Kerkelä, Kalle Kempainen ja Aapo Karppinen.

Kalle Kempainen ja Aapo Karppinen.

KOILLIS-LAPIN SÄHKÖ OY:N JOHTOKUNTA 10-VUOTISKUVASSA 20.04.1959.

Kuvassa vasemmalta: Vilho Karanta, Eero Vartiainen, Väinö Halonen, Aapo Kaakkurivaara, Eino Vanhala. Istumassa vasemmalta: Yrjö Heikkinen, Kauko Liisanantti ja Rafael Nyqvist

16.5.1963

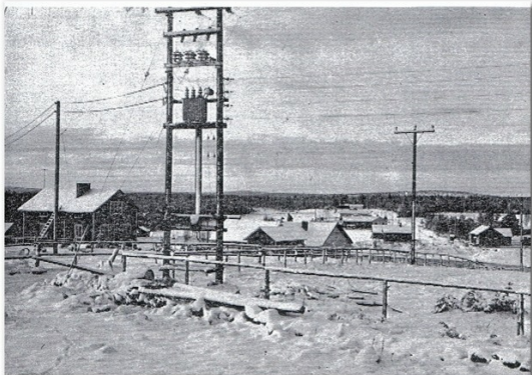
KLS sisäjohtosenttija
Kuva 16.5.1963.
Vas. Hugo Härkönen, Väinö
Korva, Matti Hulkko.
Istumassa Veikko Lahtela, Alpo
Hirvonen ja Leo Luokkanen

Mairisaaren jääpato nostatti
suurtulvan Pelkosenniellä 18.5.
-66. Kuvaaja Aake Ahvenainen.
Tulvan särkemät sähköjohdot
saatiin uusittua kesän aikana.

om huoltoes kylällepäin 18.5-66.

Mairisaaren jääpato nostatti suurtulvan Pelkosenniellä 18.5.1966
Tulvan särkemät sähköjohdot saatiin uusittua kesän aikana.

Martinkylän keskustassa kohoaa uusi muuntaaja jokitöyrällä halliten koko kyläkuva. 18.11.1967

Artikkeli: Lapin kansa 18.11.-67.

ILOISINA JA TYYTYVAISINÄ suuresta saavutuksestaan kokoontuivat sähköstusurakkaan osallistuneet Martinkylän koululle.

Hyvän yhteistyön tuloksena saatiin sähkö Martinkylään

Savukoski 17. 11. (Kalervo) Lähies kaikki martinkyläläiset olivat koolta julimassa sähkövalojen saantia. Kyllä, johon sähkö saatiin tämän viikon alussa, on nyt lähes kokonaisuudessaan sähköistetty. Innostus sähköistämiseen onkin ollut suuri ja niinpä viimeisiä asemustelluista tehtiin vielä juhlan edellä.

Juhlataakseen kylän valojuhlaa piti Kollis-Lapin Sähkö Oy:n johtokunta ensimmäisen kerran kokouksensa Martinkylässä. Kokous oli tavallan avaus kylän suurelle juhalle, jota todistamaan oli saapunut väkeä kautta koko Itä-Lapin.

Valojuhlan lisäksi oli Martinkylän kansakoululle järjestetty sähkötarvikenäyttely, johon uudet sähkönkäyttäjät mielenkiinnolla tutustuvat.

Ennen valojuhlaa oli kylällä käynnissä kiireinen työntouhu, kuka kokeili uutta televisiotaan, kuka muuton aheri sähkön merkeissä, ja linjamiehet nostivat kiivaalla tahdilla viimeisiä pyyviä.

— Työt hiljenivät ja väki suuntasi matkansa kansakouluun ja varmaan kaikkien mielestä olivat valoisat, kylän kylpeissä sähkövaloisissa.

Valojuhlan yleisin lausu tervehdykseksi Savukosken kunnanvaltuuston puheenjohtaja Mauno Piipari kohdisti neljä kiitosta niin sähköyhtiölle kuin kaikille muille sähköistämiseen osallistuneille.

Kollis-Lapin Sähkö Oy:n johtokunnan tervehdyksen toi kauppalajohtaja Tauno Heikkilä, toivoen sähköjen tuloa merkitsevä samalla Martinkylällä yritteliäisyyden

entistäkin voimistumista. Samoin hän toivoi, että muutokin saavat sähköjen, joista piristys jatkoa kylällä, toista antaa vilitteitä mm. malmien parissa tapahtuva työ.

Kollis-Lapin Sähkö Oy:n toimitusjohtaja Rafael Nyqvist

selvitteli sähköistämiseen liittyviä kysymyksiä.

Juhlan väen käytyä nautti massa makeisat kahvit siirtyi katsomaan elokuvia, esitettiin filmin koskettellessa television ja ihmisen suhdetta sekä Otanmäki Oy:n malmien sintää.

Surveyor-6 hyppäsi korkeutta 3 ja pituutta 2,4 metriä

Pasadena, Kalifornia, 17. 11. (STT—Reuter) Amerikkalaiset tutkijat saivat perjantaina aikaan ensimmäisen kerran avarusaluksen lähden kuusta, niin että alus siirtyi lähes 2,5 metrin päähän alkuperäisestä laskeutumispaikastaan.

Tiedemiehet käynnistivät Surveyor-6:n moottorit, niin että se nousi noin kolmen metrin korkeuteen kuun pinnasta ja laskeutui 2,4 metrin päähin entisestä paikastaan. Surveyor-6 laskeutui kuuhun 9. marraskuuta, ja sen tehtävänä on ottaa valokuvia kuusta. Hyppynsä ansiosta se pystyy ottamaan kuvia kuun pinnasta uudesta asemasta, ja nämä kuvat voidaan sovitaa aiempiin niin, että saadaan aikaan kolmiulotteisia kuvia kuun maisemasta.

Avarusaluksen kolme pientä moottoria syytettiin kahdeksi ja puoleksi sekunniksi, ja niin saatiin aikaan historiallinen nousu kuun pinnasta. Jo alemmin tänä vuonna kokeiltiin Surveyor-5:n moottoreita, jotta nähtäisiin käynnistyksen vaikutus kuun pintaan, mutta alus ei silloin noustut ilmaan.

Surveyor-6 on ottanut 12.764 valokuvaa, jotka kuuluvat parhaimpiin kuukuvain. Alus on myös tutkinut kuun pinnan kemialla.

Toimitusjohtaja Rafael Nyqvist:

Teemme kunniaa Lapin syrjäkylien asukkaille

Martinkylän sähköistys on voinu toteuttaa laaditun aikataulun mukaisesti monista vaikeuksista huolimatta. Kuten yleensäkin yritystoiminnassa, niin tässäkin tapauksessa suurin vaikeus on ollut sähköistystyön rahoituksen saaminen järjestyksessä. Muut hankkeeseen liittyvät vaikeudet ovat

sitten olleet pienempiä, jossakaan eivät merkityksellisiä. Sähköistykseen liittyvässä rahoituksessa on jouduttu turvautumaan lähinnä neljään Kollis-Lapin Sähkö Oy:n ulkopuolelta tuleeseen rahoitukseen, nimittäin: kuluttajilta pe-

Jatk. 5. siv. 6

Värriön pylväsmuuntaja kuvassa samat miehet. 20 kV johto rakennettiin purkuraudasta.

Värriö kytkettiin verkostoon 15.2.1968 klo 13.00

Värriö kytkettiin verkostoon 15.2.1968 klo 13.00.

Kuvassa vas.: Martti Aaltovirta, Tuomo Halonen, Mauri Hiltunen ja Seppo Halonen.

KLS -hallitus 1969, kuvassa vas. Eero Vartiainen, Esko Tuovinen, Kaarlo Liimatainen, Uula Nevala, Vilho Karanta, Väinö Halonen, Aapo Kaakkurivaara ja Aatos Monto.

KLS-hallitus 1969. Kuv. Vas.: Eero Vartiainen, Esko Tuovinne, Kaarlo Liimatainen, Uula Nevala, Vilho Karanta, Väinö Halonen, Aapo Kaakkurivaara ja Aatos Monto.

Kuuskun kapula lossilla
Kari Ahvenainen ja Matti
Huotari, kuvannut Ahokas

Vuosi 1970.

**KLS Kemijärven henkilökuntaa 25-vuotisjuhlassa
1974.**

Istumassa vas.: Sirkka Lahtela, Terttu Stenros, Rafael Nyqvist, Virpi Laitinen, Greta Perävaara.

Takana vas.: Teemu Kivelä, Kalevi Miilunpohja, Aarne Vertomaa, Esko Björkman, Pentti Ruuhonen, Riitta Vihriälä, Reino Pyhäjärvi, Aino Seppälä, Olavi Vuoni, Aino Koskinen, Reijo Mäkikyrö, Kyösti Kytökangas, Jouko Suopajarvi.

Tanhua kytkettiin sähköverkkoon 1977
vas. Aarne Vertomaa, Aimo Savuköski,
Mauno Piipari ja Matti Hulkko

Tanhua kytkettiin sähköverkkoon 1977. Vas.:
Rakennuspäällikkö Aarne Vertomaa, KLS hallituksen
jäsen Aimo Savuköski, Savuköskien valtuuston pj.
Mauno Piipari ja piiriesimies Matti Hulkko.

Tanhuan valojuhlaan osallistujat 1977

Tanhuan valojuhlaan osallistujat 1977.

Matti Huotari huoltaa
jakelumuuntamoaa
Aapajärvellä 1978.

Jakelumuuntamon huolto, Aapajärvellä 1978.

PLL-Lattuna 1978 asentajat
vasemmalta Tuomo Halonen,
Mauri Hiltunen, Reijo
Suopanki ja Aimo Körkkö.

PLL-lattuna 1978 as. vas. Tuomo Halonen, Mauri Hiltunen,
Reijo Suopanki ja Aimo Körkkö.

Pelkosenniemen - Savukosken piirin työntekijöitä 1978.
Istumassa: Mauri Hiltunen, Matti Hulkko ja Seppo Halonen.
Takana vas.: Reijo Suopanki, Sakari Perttunen, Aimo Kõrkkõ,
Aaro Perålå, Jaakko Pyhåjårvi, Heikki Tervo ja Tuomo Halonen.

Heikki Tervo ja Reijo Suopanki asentavat teloja Kuoskun
johdolla 1978 ja aloittavat pylvåiden uusimisen.

Heikki Tervo pylvää uusimassa
Kuuskujohdalle 1978

Heikki Tervo pylvää uusimassa Kuoskun johdolla 1978.

Savukoski - Kuosku 20 kV johdon
ja 49 pylvään vaihto 1978
Huomioi pimeys

Kuvassa vas.: Reijo Suopanki, Aimo Körkkö, Tuomo Halonen, Seppo Halonen ja Mauri Hiltunen.

Ruokaa työnlomassa ja johtoliitos Savukoski - Kuosku johdolla. Vas.: Seppo Halonen, Tuomo Halonen ja Aimo Kärkkö 1978

Johtoliitos ja ruokaa työnlomassa Savukoski-Kuosku johdolla. Vas.: Seppo Halonen, Tuomo Halonen ja Aimo Kärkkö, 1978.

20 kV johdon vaihto siellä jossakin Kuoskun perällä Reijo Suopanki ja Mauri Hiltunen 1978

20 kV johdon vaihtoa siellä jossain Kuoskun perällä 1978. Vas.: Reijo Suopanki ja Mauri Hiltunen. Poistettu rauta annettiin pomiehille.

Työn iloa
Uudissähköistys menneillään
Martikylän pohjoispuolella Ruuvaojalla 1978

Reijo Suopankin ja Tuomo Halosen ruokatunti
Vilpolassa Ruuvaajolla 1978

**Ruokatunti Vilpolassa Ruuvaajolla 1978. Reijo Suopanki ja
Tuomo Halonen.**

Mairijoki - Suvanto 20 kV johdon vaihto

**Mairijoki-Suvanto 20 kV johdon vaihto. Reijo Suopanki ja
rakennuspäällikkö Aarne Vertomaa.**

Mauri Hiltunen kerää johtopyöriä
Suvannon johdonvaihdolla 1978.

Mauri Hiltunen kerää johtopyöriä Suvannon johdonvaihdolla 1978.

Pyhätunturi, 20 kV johto 1979.

Kuhankoskelta muuntaja 45/20 kV Pelkosenniemielle
1979. Tiukassa oli jyrkän mäen alla, vinnsiauto auttoi.

Aimo Körkkö kiinnittää 20 kV johtoa kulmapylväässä Nousulla 1979

Peruskorjattu 20 kV johto Pyhätunturiin 1979.

Savukosken sähköaseman käyttöönottilaisuus 1979

Savukosken sähköaseman käyttöönottilaisuus 1979.

Johdinvaihtoa Swanista AL-132 alumiiniköyteen Pyhätunturin haaralla 1980.

Johdonvaihtoa Swanista AL-132 alumiiniköyteen Pyhätunturin haaralla 1980. Kuvassa Mauri Hiltunen.

Viitarannalle 1983

Matti Vuorijärvi asentaa 20 kV johtoja Viitarannalle 1983.

Pelkosenniemen 45/20 kV 5 MVA sähköasema valmistui 1983

Pelkosenniemen 45/20 kV 5 MVA sähköasema valmistui 1983.

Pelkosenniemen 45 kV/20 kV sähköaseman tutustumassa kunnanjohtoja ja valtuuston jäseniä 1983.

Pelkosenniemen sähköasemaan tutustumassa kunnanjohtoja ja valtuuston jäseniä 1983. Vas.: Pauli Lakso, Gunnar Taskila, Viljo Strand, Niilo Lainetoja, Arto Tallavaara, Juhani Jaakkola, Pauli Laurila, Sulo Kiemunki, Pentti Tarvainen ja Heikki Tervo.

Savukosken kirkonkylän sähköjohtoja, enen Kemijoen ylittävää siltaa 1983

Savukosken kirkonkylän sähköjohtoja ennen Kemijoen ylittävää siltaa 1983.

Kalevi Kallungin talossa juhlittiin Viitarannan sähköistystä 1984.
Puhumassa kansanedustaja Aimo Ajo.

Viitarannan sähköistystä juhlittiin Kalevi Kallungin talossa 1984.
Puhumassa kansanedustaja Aimo Ajo.

Viitarannan valojuhlissa ravintola Pehtuurissa 1984.
Hannele Pokka, Veli Kalliskota ja Rafael Nyqvist
jakoivat sähkölaitoksen viirin Seppo Haloselle,
Tuomo Haloselle, Matti Hulkolle ja Matti Huotarille.

Viitarannan valojuhlissa ravintola Pehtuurissa 1984. Kansanedustaja
Hannele Pokka, KLS hallituksen jäsen Veli Kalliskota ja Rafael Nyqvist
jakoivat sähkölaitoksen viirin Seppo Haloselle, Tuomo Haloselle, Matti
Hulkolle ja Matti Huotarille.

Hanhet kuvattu kuorma-auton lavalta työreissulla Jänkäläisenaavalle 1984.

Pronssiset 15-vuotisimerkit Matti Huotarille ja Mauri Hiltuselle 1984. Vas. Heikki Tervo, Tuomo Halonen, Rafael Nyqvist, Aimo Körkkö, Matti Huotari, Mauri Hiltunen ja Teijo Takkinen.

Taidetta yhtiölle 1984,
kesätaiteilija Irmeli Hulkko.
Valmistui myöhemmin Suomen
kuvataideakatemiasta.

Tampereen messuilla käytiin
isolla porukalla 1984. Vas. Matti
Hulkko, Pentti Kieksi, Rafael
Nyqvist, Kauko Maajaakkola ja
Kustaa Johansson.

Tampereen messuilla - 84

Jänisjahdissa SETI:n tarkastaja Jaakko Nurmi, käyttöpäällikkö Gunnar Taskila, Olli Harju + ajokoira ja kuvan ottanut Matti Hulkko 1984.

Jänisjahdissa Jaakko Nurmi, Gunnar Taskila,
Olli Harju + ajokoira, kuvannut Matti Hulkko 1983

Savukoskelle valmistui toimitilarakennus, jossa käytettiin viipaletaloratkaisua. Makrotalo OY
Seppo, Tuomo ja Aimo saivat sosiaalililat 1984

Seppo Halonen 50 v.
23.10.1985

Seppo Halonen 50 vuotta
23.10.1985. Toimitusjohtaja
Rafael Nyqvist ja käyttöpäällikkö
Gunnar Taskila kävivät
onnittelemassa Sepon kotona.

20 kV johto Kemihaaran vartiolle 1986

20 kV johto Kemihaaran vartiolle 1986, 20 kV johtoon tehtiin jälkikäteen vuorotteluja, kun se häiritsi puhelinliikennettä.

Kemihaaran vartioon sähköt 28.2.1986

Kemihaaran vartioon sähköt 28.2.1986. 20 kV johto rakennettiin pimiän aikana.

Rafael Nyqvist jäi eläkkeelle 1.12.1986 Matti Hulkko luovuttamassa veistämäänsä majava-aiheista reliefiä.

Läksiäisiä pidettiin Hotelli Koilliskunnassa. Yhtiön henkilökuntaa oli saattamassa.

Matti Hulkko sai työkavereilta pyörän 50-vuotispäivänä. Yhtiönjohto toi hopeaa.

Katkennut puolimotor-eristin pudotti 45 kV johdon kosketusetäisyydelle 1988.

Pelkosenniemen uudet toimitilat valmistui, vastaanottotarkastus 1988. Vas. Matti Hulkko, Mikko Kontiokoski, Jouni Pyhäjärvi, Markku Koskeniemi, Pauli Laurila, Jaakko Vitikka, Jorma Koskinen, Ahti Pyhäjärvi, Jorma Koski ja arkkitehtitoimiston Markus Kangas.

Tj. Jorma Koski jakoi ansiomerkkejä: Matti Hulkko 35 vuotta, Seppo ja Tuomo Halonen 25V. Pentti Laukka ja Erkki Kieksi saivat 15-vuotisansiomerkin 1989.

Ainijärven Rajavartioaseman,
Värrön tutkimusaseman ja
Sotajoen kämpän
sähköistämisen
aloitustilaisuus 10.11.1989.

Aloitustilaisuutta
juhlittiin Tulppion
Tiskossa 10.11.1989.

Tulppion majat sai sähköt
1990.

Tulppion majat sai sähkön 1990

Tulppion majojen isäntä Eino Alatalo
sai sammuttaa aggregaatin 1990.

Tulppion majojen isäntä Eino Alatalo
sai sammuttaa aggregaatin 1990.

Metsähallituksen Sotajoen käämpä kytkettiin verkostoon 1990.

Tulppioon, Tulppioon sinne lumilakeuksille on Aimo Kärköllä kiire keväällä 1990.

20 kV johto Ainijärven vartiolle 1990. Sakari Ollila asentamassa johtoja.

20 kV johto kiertää
Sotatunturia 1990.

20 kV johto Värriön tutkimusasemalle 1990.

Hyvässä sovussa samalla johtoaukolla 20 kV johto,
puhelinjohto ja pitkospuut Värriön tutkimusasemalle
1990.

Ainijärven vartiolle ja Värriön tutkimusasemalle johdot valmistuneet. Rakentajat harjakaisissa 1990.

Ainijärvenrajan ja Värriön tutkimusaseman valojuhla Tulppiossa 1990. Vas. Tuomo Halonen, Aimo Körkkö, Kari Niemelä, Seppo Halonen ja Matti Huotari.

Valojuhla jatkui ammutakilpailulla Tulppiossa 1990.

Mölkkyjä heitettiin samassa juhlassa 1990. Vas. Kaarlo Pöyliö, Seppo Tuomi, Kalevi Miilunpohja, Reijo Mäkikyö ja Kari Niemelä.

Seitsemän kilometrin matka Värriön tutkimusasemalle, välillä pitkoksia myöten ja levähtäen.

Väriön tutkimusasema kytkettiin sähköverkkoon 1990.

Tutkimusasema on nähty, paluumatka käveltiin peräkkäin 1990.

Matti Huotarille Suomi juoksee
-tapahtuma on leikintekoa 1990.

Matti Huotarille Suomi juoksee tapahtumassa 1990

Jouni Kangas odottaa juoksu vuoroa 1990

Jouni Kangas odottaa juoksu vuoroa
1990.

Hugo Richard Sandbergin konesavotan ajoilta 1913-1916, Sotajokivarren heinälatoja oli vielä pystyssä 1990. Savotan lehmiä ja sonni oli kahdessa paikassa. Talvella sonnia kuljetettiin navetalta toiselle reellä, loppuaikoina sonni meni mielellään rekeen.

Merikaapeli AXAMKPJ 3x35 asnnettiin 12.6.1990 Kitisen poikki Suvannossa. Kaapelin pituus 780 m, josta puolet on altaan ulkopuolella. Lähes 40 vuotta johtoja kannattanut puupylväs väistyi.

Merikaapeli AXAMKPJ3x35 asennettiin Kitisen poikki Suvannossa 12.6.-90, kaapelin pituus 780M josta puolet on altaan ulkopuolella. Lähes 40 vuotta johtoja kannattanut puupylväs väistyi.

Suvantoon rakennettiin 20 kV merikaapelille päätte ja uusittiin pylväsmuuntamo 1990.

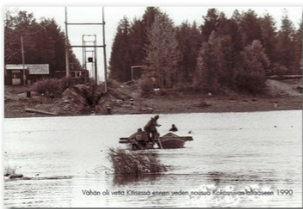
Merikaapelin asennus alkaa. Kuv. Seppo Halonen, Matti Huotari, sukeltajat Kai Salmijärvi ja Tapio Hulkko 1990.

Leo Mettiäinen on aloittanut kaapelin vedon traktorillaan joen toisella puolen 1990.

Sukeltajat Kai Salmijärvi ja Tapio Hulkko valmistautuvat painottamaan kaapelia sementtisäkeillä yhteensä 1000 kg. 1990.

Vähän oli vettä Kitisessä ennen veden nousua Kokkosnivan altaaseen 1990.

Ainijärven vartion valojuhla 27.-28.8.1990.

SETI:n sähkötarkastaja
Jaakko Nurmi muuntajalla
4117 v. 1990. Käyttöpäällikkö
Seppo Pernu ja Matti Hulkko
ovat mukana.

SETIn sähkölaitostarkastaja Jaakko Nurmi
muuntajalla 4117 v. 1990

Sähköauto oli koeajossa
1991.

Sähköauto
koeajettin

1991

Sakari Ollila puskee tietä johdonrakennustyömaalle 1991.

Sakari Ollila vetää johtoja ja nostaa johdot johtopyörille.

45 kV puolimotorit jouduttiin vaihtamaan kahteen lautaseen, kun ne katkeilivat välillä Kaakkurivaara-Kauhajoki ja Pelkosenniemi-Perälä v. 1987 ja 1992.

45 kV puolimotorit puuduttiin vaihtamaan kahteen lautaseen, kun ne katkeilivat välillä Kaakkurivaara-Kauhajoki ja Pelkosenniemi-Perälä v. 1987 ja 1992

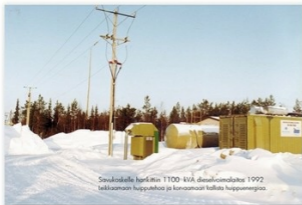
110 kV johto valmistui
Pelkosenniemielle 1992.

Kokkosniva - Pelkosenniemi
110 kV johdon
vastaanottotarkastus
22.-23.10.1992.

Pelkosenniemen sähköaseman laajennus valmistui 1992.

Savukoskelle hankittiin 1100 kVA dieselvoimalaitos 1992 leikkaamaan huipputehoa ja korvaamaan kallista huippuenergiaa.

Tilinpäätöstilaisuudessa
29.4.1994 Pelkosenniemen
palvelupisteessä.
30-vuotisansiomerkit Seppo
Haloselle ja Tuomo Haloselle,
20-vuotisansiomerkit Erkki
Kieksille ja Pentti Laukalle.

Yhtiön hallituksen jäsenet Pauli
Laurila ja Veli Kalliskota, sekä
henkilökunta olivat joukolla
mukana tilinpäätöstilaisuudessa
Pelkosenniemellä 1994.

Jouni Kangas, Maja Virkkula,
Teijo Takkinen ja Matti
Hulkko paistoivat räiskäleitä
vuorollaan
tilinpäätöstilaisuudessa 1994.

Tuomo Halosen
50-vuotissyntymäpäiviä
vietettiin Samperin Savotalla
15.5.1993. Yhtiön lahjana
laadukas ilmakivääri.

Suomi juoksee 1993. Vas.
Jukka Ojala, Pekka Puikko,
tuntematon, Paavo Takala,
Matti Huotari ja Seppo Tuomi.

Puhdas on tykkylumi
Pyhätunturissa, eikä
johda sähköä, janoonkin voi sitä
haukata. Kuvattu 1994.

Pyhätunturilla YLE:n lähetyssasema 20 kV kaapelin lähtöpylväs kuvattu 1994.

Yhtiömme talkooväki rakensi sähköjä Jukolan viestin aggregaatin avulla 1994.

Jukolan viestin talkoissa: Erkki Kieksi, Teijo Takkinen ja Jarmo Nikka 1994.

Virkistyspäivänä hiihdettiin Karhunjuomalammella 1995.

Virkistyspäivänä hiihdettiin Karhunjuomalammella 1995. Vas. Tuomo Halonen, Jarmo Nikka, Matti Huotari, Matti Hulkko ja Aimo Körkkä. Kuvasi Seppo Halonen.

Matti Hulkon ja Seppo Halosen läksiäiset eläkkeelle 30.6.1995.

Matti Hulkon ja Seppo Halosen läksiäiset eläkkeelle 30.6.1995. Vas. Teijo Takkinen, Seppo Pernu, Jarmo Nikka, Matti Hulkko, Aimo Körkkö, Tuomo Halonen, Seppo Halonen, Kalevi Miilunpohja, Jorma Koski ja Matti Huotari.

Tj. Jorma Koski toivottaa hyviä eläkepäiviä 30.6.1995.

Tj. Jorma Koski toivottaa hyviä eläkepäiviä ja antoi Matille 40-vuotisansiomerkin 30.6.1995.

Väriön tutkimusasemalle muuntajanvaihtoon matkalla Tuomo Halonen, Jarmo Nikka ja Matti Huotari, 1999.

Väriötunturiin antenninperusta.

Pelkosenniemen ja Savukosken palvelupisteen asentajat 2010 Jukka Kontiokoski, Jarmo Nikka, Aimo Korkko jäi eläkkeelle 2011, Juha Uimarihuhta.

Koillis-Lapin Sähkön uusi toimitusjohtaja Arto Junttila kertoo, että aloitin insinööriopinnot Vaasassa vuonna 1990 ja ensimmäisen harjoittelujakson (8 kk) työskentelin Koillis-Lapin Sähkö Oy:n Pelkosenniemen toimipisteessä.

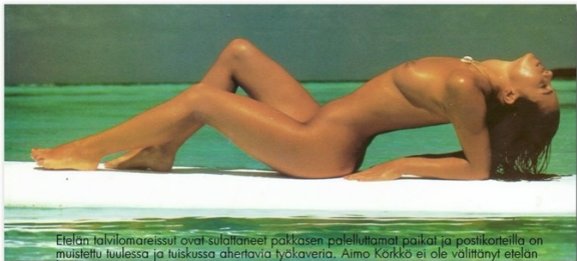
Pelkosenniemen sähköaseman laajennus aloitettiin 2010.

Pelkosenniemen sähköaseman laajennus aloitettiin 2010.

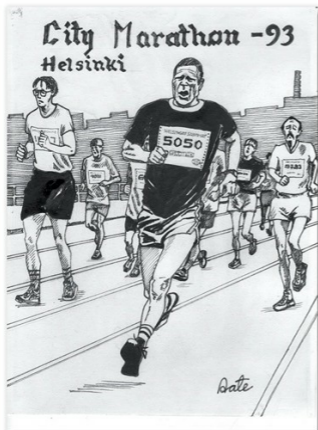
Stukholman maraton, Matti Huotari on juossut yli 200 maratonia.

Tukholman maraton menossa. Matti Huotari on juossut yli 200 maratonia.

Etelän talvilomareissut ovat sulattaneet pakkasen paleluttamat paikat ja postikorteilla on muistettu tuulessa ja tuiskussa ahertavia työkavereita. Aimo Korkko ei ole välittänyt etelän

Etelän talvilomareissut ovat sulattaneet pakkasen paleluttamat paikat ja postikorteilla on muistettu tuulessa ja tuiskussa ahertavia työkavereita. Aimo Korkko ei ole välittänyt etelänlämmöstä.

Matti Huotari juhli 50-vuotispäiväänsä juoksemalla City Marathonin. Kuvanveistäjä Erkki Alajärven näkemys juoksusta.

Matti Huotari ja Tuomo Halonen jäivät eläkkeelle 31.3.2000.

Aimo Kōrkön
50-vuotiskahvit juotiin
Pelkosenniellä
10.9.2000. Lahjoina
haulikko ja eräreppu
tykötärpeineen.
Kuvassa vas.
Alueteknikko Kaarlo
Pöyliö, Aimo Kōrkkö,
Teijo Takkinen, Tj.
Jorma Koski ja
maankäyttötekniikko
Reijo Mäkikyö.

Kuivaliha maistui
matkalla
Niekkatunturiin
keväällä 2004. Vas.
Matti Halvari, Aimo
Körkkö ja Jarmo Nikka

Niekkatunturin
linkkiaseman laitetila v
2004. Myrskytuuli sen
kaatoi, rattaat
poistettiin ja uusi
perusta tehtiin.

Urakoitsija esittelee uutta konetta Honkakeron pihalla 2007.

20 kV johdon pylväiden vaihtoa Martti-Lattuna väliillä v. 2005. Kuvassa Kaarlo Pöyliö, Aimo Körkkö ja Jarmo Nikka.

Matti Halvari käytti aggregaattia pylväiden vaihdon aikana Lattunalla v. 2005.

Pekka Puikko ja Teijo
Takkinen pylväästä
pelastamis-harjoituksissa
2008.

Kuorma-autonkuljettaja Pentti
Laukan piti osata pylväästä
pelastamista. Pentti teki
pitkän työuran yhtiössä, hän
jäi eläkkeelle 2007.

Pyhätunturilla tapahtui kesällä 2008, kun vanhat ilmajohtorakenteet siirrettiin maan alle.

Pylväsmuuntamot korvattiin kahdeksalla puistomuuntamalla.

Kuvissa asentajat Jarmo Nikka, Aimo Körkkö, Jukka Särkelä, Juha Kontiokoski ja Juha Uimarihuhta.

Jukka Särkelä
Perherinteen
puistomuuntamolla
v. 2008.

Gondolihissin
yläasema v. 2010.

Tilinpäätöstilaisuudessa 19.4.2011 kukitettiin eläkkeelle lähtijät: Käyttöneuvos Jouko Suopajarvi, yleissihteeri Seija Kaakkurivaara, laskuttaja Aila Uimarihuhta, Pertti Vertomaa juhli 60 vuottaan.

Uutta henkilökuntaa: Palkanlaskija Mervi Posio ja sähkölaskuttajat Eija Korpela ja Maritta Peltoperä.

Valokuvat kerätty yhtiön arkistoista ja henkilökunnalta. Kiitos! Albumin kasasivat Marika Mettäinen ja Matti Hulkko. 8.6.2011.